

Talan mot Konungariket Nederländerna, väckt den 23 juli 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-312/04)

(2004/C 228/64)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 juli 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av Günter Wilms och Alexander Weimar, både i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.1, 6. 2, 10.1 och 11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 ⁽¹⁾ av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, genom att
 - a) under perioden fram till och med den 1 januari 1992 i ett antal fall där misstanke förelegat om oegentligheter beträffande transport som skett med en TIR-carnet, inte med handlingskraft ha vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att skyndsamt fastställa gemenskapernas rätt till sina egna medel,
 - b) under perioden från den 1 januari 1992 till år 1994 i ett antal fall där misstanke förelegat om oegentligheter beträffande transport som skett med en TIR-carnet, för sent ha fastställt gemenskapernas rätt till sina egna medel och därigenom för sent ha ställt dessa medel till kommissionens förfogande, och
 - c) vägra att betala den utestående räntan,
2. förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vid ett kontrollbesök i Nederländerna år 1997 konstaterade kommissionen ett dröjsmål vid fastställandet av egna medel från tullar. Dröjsmålet rörde icke kvittade TIR-carneter som registrerats under perioden 1991–1993 och för vilka betalningsanmodandena skickats för sent av de nederländska myndigheterna.

Trots att det före år 1992 inte fanns någon konkret bestämmelse som angav inom vilken frist från det normala avslutandet av transaktionen avgångskontoret skall reagera, kan detta inte leda till slutsatsen att medlemsstaterna inte är skyldiga att agera innan åsidosättandet har fastställts och i förekommande fall innan platsen där detta har skett har fastställts. De nederländska myndigheterna har inte handlat med en sådan omsorg som krävs för att säkerställa gemenskapens ekonomiska intressen. I de fall som här åsyftas har det dröjt mellan 2 år och 4,5 månader och 2 år och 10 månader räknat från registreringen av carneter, innan betalningsanmodandena har skickats. Enligt kommissionen kan en sådan tidsåtgång inte anses stå i överensstämmelse med en sådan handlingskraft som åsyftas ovan.

Sedan den 1 januari 1992 innehåller de relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelserna jämförda med artikel 11 i TIR-konven-

tionen speciella frister inom vilka medlemsstaterna måste vidta nödvändiga åtgärder. Kommissionen avvisar de nederländska myndigheternas påståenden om att de ifrågavarande fristerna endast finns upptagna i administrativa bestämmelser och inte i lag, och att det inte är juridiskt korrekt att utkräva dessa belopp innan förfarandet för uppbörd i efterhand har avslutats.

Såsom framgår av den kontroll som kommissionen har utfört har Nederländerna dröjt i genomsnitt ett år efter utgången av den (slutliga) fristen på 15 månader med att kräva in de ifrågavarande beloppen och har således samtidigt varit i dröjsmål med att ställa de egna medlen till kommissionens förfogande. Nederländerna har därför en skyldighet att erlagga utestående ränta.

⁽¹⁾ EGT L 155, 7.6.1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana av den 12 juli 2004 i målet mellan R.M. Torres Aucejo och Fondo de Garantía Salarial

(Mål C-314/04)

(2004/C 228/65)

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana begär genom beslut av den 12 juli 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 26 juli 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan R.M. Torres Aucejo och Fondo de Garantía Salarial.

De frågor som Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana begär att domstolen skall pröva är identiska med dem som förekommer i mål C-520/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 59, 6.3.2004.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 27 juli 2004 av Europaparlamentet

(Mål C-317/04)

(2004/C 228/66)

Europaparlamentet har den 27 juli 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av R. Passos och N. Lorenz, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.